ὄντε ἀπόηοθεσι, ὁ ἡ ὁς δὲ τοῦ ἀνα
δόχου, πρὸς τὸν βαπτίς θεῖ τα, ἢ
ἡ ὁ θεληθεῖ τα δευτέρου βαθμοῦ ἆ
ναι· καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
δευτέρου, πρὸς δὲ τὸν πρᾶ τοῦ ἀ
ναδεχθέντος, ἢ ἡ ὁ θεληθέντος, τε
τάρτου, δι' ἀ τοῦτο ἐχρῆ ἀδιαννὰ ἐπ
ρα τοῦ πυτέκνου τουτὴν ἀδελφήν:

Ἐγὼ λνε δὲ ξάμην τινὰ ἀπὸ τοῦ
ἁγίου βαπτίς ματος, καὶ τὰ παιδί
α μου μετὲ κἀνου ἐτ ζηλο γαριάζον
ται ἀς τοὺς βαθμοὺς, ὡς πρ καὶ δύο
ἀδελφοὶ ἐξ αἵματος, ὁ μίως μετὸν
ἀδελφοὺς τοῦ, ἢ ὁ θᾶος μου, θέλης
ἀπλῶς θᾶος, θέλης μεγάς θᾶος, θέ
λης μικρὸς θᾶος· ὁ πηρ μου, ὁ πάππος

ἢ ἡ ἀδελφοῖ μου, ἢ ὁ ἐξάδελφος μου

μου